

Ба озмуни «Одаму либос – хонаву палос»

ЛИБОСИ МИЛЛЙ - НИШОНДИ ФАРҲАНГИ МИЛЛЙ

Дар Ўзбекистон Нав буновин мо нафакат дар оила, балки дар ёхти итишмоиву иктисолид ва сиёсии чамъият низ ҳамаочониба фабъоланд. Ҳунармандӣ аз анъанаҳои тархирию милист. Дар ин бобат занону дуҳтарони деҳот ҳам саҳмгуранд.

Дар ноҳияи Чуст зиёда аз 200 нафар занони соҳибкору ҳунарманд фабъоланд. Онҳо аз имконият ва шароите, ки ҳукумат фароҳам овардаёт, самаранок истифода мебаранд.

Бонуи гулдаст Гавҳар Насридинова аз чумлачи чунин соҳибкорони номодор мебошад.

Гавҳар Насридинова ҳамшири аст. Зиёда аз 20 сол боҳз дар шифонона тиббии ноҳия кор мекунад. Дар вакти хойӣ бо ҳунари дӯзандагӣ низ машғул мешавад. Гавҳар аз имкониятҳои мавҷуда истифода бурда, шаш сол мукаддам бо ду нафар дӯзандон дар маҳаллаи Қалъаи Пойен корҳои «Сари қалъа»-ро ташкил карда буд. Ҳоло шумори дӯзандонгӣ ба 16 нафар рақсаёт. Онҳо асосан либосҳои милӣ медӯзанд.

Мо ба Гавҳар дар бории ҳунармандӣ, либосҳои милӣ, анъанаҳои деринае, ки алҳоз аз байн мераванд, сухбат кардем.

– Ҳунармандӣ ба мо месро аст. Момомон Лутғаниси бо либосдӯзи, ҳусусан ҷомаудӣ мавҷуд буд. Модарам ва аммаҳои ба ўқумакрасон буданд. То ба қарӣи ҳамаи занону дуҳ-

тарони деҳа ба хонаи муборизи миёнданд.

Ба ин ҳунар аз бачагӣ меҳр пайдо кардад. Бо амми қалониҳам Ҳосиятчон ҳамсоя зиндагӣ мекардем. Писари қалонии ў – Ҳайтичон низ дар деҳа дӯзандон номдор аст. Ҳунари дӯстдоштаамро барои пурратар аз ҳуд кардан ба ўшигорд шудам ва ҳоло ҳуд мустакилона кор мекунам.

Дар хотир дорам, бисёр занҳо пештар гайр аз тоқӣ рӯймол ва сӯзаниҳои дастӣ низ мебудҳанд. Ҳунаракон пеш аз арӯси дастрӯймол дӯхта, ба домод дар дӯсто-ни ӯзфаҳои мекарданд.

«Ҳунарманд ҳеч ҳоҳ намешавад, ризқаш баланду рӯзгораи фаророн мегардад. Барои ҳамин ҳар як инсон бояд ҳунарено омӯззаду ба оила ва рӯзгораш бароҳа оварад...», меғуту момоям.

Ман ҳам аз хурдӣ ба либосдӯзи завъ пайдо кардад. Ба рӯйи парчои матоъӣ ҳамаҳои аммаҳо ба тоқидӯзӣ ӯзши мекардам... Тарзи дӯхти либосҳо, ки мепушидем, тайёршавии онҳо диккати маро бештар ҷалд мекарданд. Барои ҳамин аз пораҳои матоъӣ ба лӯтҳатко либосчаҳо медӯҳтам.

Гайр аз ин барои дастаҳои рапсу сурӯд, бачаҳои муассисаҳои томактаби либосҳои зарурӣ ва идона низ тайёр мекунем. Дар фаслаҳои баҳор ва тоғистон сафи мичозон боз ҳам зиёд мешавад, мегӯяд Гавҳар.

Дар сурат: ҳанӯз 20-25 сол қабл аз ин дар маҳаллаи марказии Пансадаи шаҳри Чуст ҷунин бозори тоқифурӯши серодон ҳар рӯзи якшанбе амал мекард.

Мутаассисона, бо далили ҳунуку гардишини бозори тоқифу тоқифи дастидӯхтӣ ин бозор ҳам ҳоло қарӣ беодам гаштаст.

Тарони маҳалла, дугонаҳои ҳамаҳои либосҳои миёнданд. Дар деҳа ба либосҳои милилӣ талаб бисёр аст. Аз матоъӣ ҳунарено омӯззаду ба оила ва рӯзгораш бароҳа оварад..., меғуту момоям.

Ман ҳам аз хурдӣ ба либосдӯзи завъ пайдо кардад. Ба рӯйи парчои матоъӣ ҳамаҳои аммаҳо ба тоқидӯзӣ ӯзши мекардам... Тарзи дӯхти либосҳо, ки мепушидем, тайёршавии онҳо диккати маро бештар ҷалд мекарданд. Барои ҳамин аз пораҳои матоъӣ ба лӯтҳатко либосчаҳо медӯҳтам.

Гайр аз ин барои дастаҳои рапсу сурӯд, бачаҳои муассисаҳои томактаби либосҳои зарурӣ ва идона низ тайёр мекунем. Дар фаслаҳои баҳор ва тоғистон сафи мичозон боз ҳам зиёд мешавад, мегӯяд Гавҳар.

**Шоҳида ДАМИНОВА,
ҳабарнигори
«Овози тоҷик».
Вилояти НАМАНГОН.
Аксбардор: Т. ХОВАРИ.**